

UL na działce

**Wszyscy lamentują,
że pszczół ubywa,
równocześnie założenie
nawet małej pasieki
jest obwarowane mnóstwem
obstrzeżeń
i zakazów**

Z

acznijmy więc od przypomnienia, że jedna trzecia żywności na świecie zależy od zapylania przez pszczołowate. Lista warzyw i owoców, których istnienie zawdzięczamy pszczołowatym, jest naprawdę długa. A poza tym dają nam: miód, pyłek kwiatowy, mleczko i wosk pszczele.

FORMALNOŚCI KONTRA PSZCZOŁY

Pasieka musi znajdować się przynajmniej 10 m od granicy działki oraz dróg. Zaleca się postawienie szczelnego ogrodzenia o wysokości 3 m. Prawo dokładnie nie określa odległości pasieki od sąsiada, jednak warto zminimalizować ryzyko potencjalnych (i w praktyce - częstych) konfliktów. Paragraf 144 Kodeksu cywilnego stanowi, że prowadzenie pasieki nie może „ponad przeciętną miarę” utrudniać sąsiadom korzystania z terenów będących ich własnością. Może się też okazać, że prowadzenia pasiek zakazują wewnętrzne przepisy poszczególnych miast.

Z kolei na działce możesz założyć pasiekę, jeśli wyrazi na to zgodę walne zebranie Rodziny Ogrodów Działkowych (ROD). Hodowla jednak powinna być zbiorowa, musisz zainteresować nią innych właścicieli działek. Działkowcy tworzą koło pszczelarzy. Nadzór nad jego działalnością sprawuje zarząd ROD. Wszelkie prace w pasiece należy prowadzić w sposób zapewniający bezpieczeństwo innym działkowców.

WYBÓR MIEJSCA NA PASIEKĘ

Trzeba najpierw sprawdzić, czy są odpowiednie warunki do amatorskiej hodowli pszczół. Miejsce powinno być bogate przyrodniczo, z dużą liczbą roślin - użytków pszczelich. Powinno być także dobrze nasłonecznione, suche (optymalna jest

**Zanim
założymy pasiekę,
sprawdźmy,
czy ktoś
z najbliższych
(lub my sami)
nie jest uczulony
na jad
pszczół**

ADOBE STOCK

CZEGO NIE LUBIĄ PSZCZOŁY

- ◆ zanieczyszczonego środowiska
- ◆ drgań i hałasu
- ◆ tłoku – zbyt duża liczba uli ustawiona na jednym terenie będzie przepszczeleniem środowiska. Może dochodzić do rabowania się nawzajem rodzin pszczoł oraz przenoszenia chorób

wystawa południowa) i zaciszne (aby nie niepokoić owadów). Pasiekę warto ogrodzić i dodatkowo obsadzić, najlepiej wierzbą iwą, dereniem jadalnym, irgą, forsycją śnieguliczką.

Po wyborze miejsca posiadanie pasieki trzeba zgłosić Powiatowemu Inspektoratowi Weterynarii. To obowiązek ustawowy i liczba uli nie ma znaczenia. Pasiekę warto ubezpieczyć przed odpowiedzialnością od użądleń ludzi i zwierząt.

WYBÓR ULI

Początkujący pszczelarz stawia zazwyczaj jeden-dwa ule. To błąd. Przy braku doświadczenia będzie popełniał błędy i szybko może stracić całą pasiekę (np. po zimie). Dlatego warto postawić przynajmniej kilka uli. Dobrze stawiać je parami – wtedy wygodniej wykonywać wszelkie prace. Konstrukcje należy ustawić w utwardzonym miejscu, np. na betonowych płytkach. Wyloty uli powinny znajdować się od najbardziej słonecznej strony.

Wybór ula jest sprawą dość trudną – na rynku można znaleźć różnorodne modele. Powinny spełniać podstawowe kryteria: chronić przed zimnem i przegrzaniem, zapewniać wentylację i umożliwiać sprawne pozyskiwanie produktów pszczoł.

Dla pszczelarza hobbysty nadaje się w zasadzie każdy typ ula. Jeśli ktoś cierpi na bóle kręgosłupa, może kupić ule leżaki, które wymagają jedynie wyciągania ramek, bez konieczności podnoszenia całych korpusów ula.

Dobre modele mają dodatkowo opcje dostosowywania pojemności do wielkości rodziny. Często wybierany jest typ wielkopolski (o różnych rozmiarach). Zależnie od modelu ul kosztuje 300-500 zł.

Kiedy już kupimy ule, warto je pomalować (polecane są kolory: biały, żółty, niebieski i niebieskozielony). To nie wymóg estetyczny, lecz funkcjonalny. Tak pomalowany ul ułatwia robotnikom powrót do swoich rodzin.

WYPOSAŻENIE DODATKOWE

Na pasieczysku (czyli terenie, na którym ustawiamy ule) powinno się znajdować poidelko dla pszczoł z bieżącą lub często zmienianą wodą. Nieświeża woda może doprowadzić do zachorowania całych pszczoł rodzin. Do podstawowego sprzętu i akcesoriów pszczelarskich należą: ramki, kraty odgrodowe, drut pszczelarski, podkarmiaczki, dłuto pasieczne, podkurzacz, szczotka do zmiatania pszczoł, wanienka do odklepienia plastrów, miodarka, widelec do

odklepienia plastrów, drobne sito, naczynia służące do rozlewu miodu.

WYBÓR PSZCZOŁ

W Polsce hoduje się głównie trzy rasy pszczoł:

- ◆ pszczoły środkowoeuropejskie (*Apis mellifera mellifera*),
- ◆ pszczoły kaukaskie (*Apis mellifera caucasica*),
- ◆ pszczoły kraińskie (*Apis mellifera carnica*).

Warto wybrać te ostatnie, o łagodnym usposobieniu. Lepiej jednak najpierw poradzić się doświadczanego pszczelarza, który będzie potrafił połączyć rasę pszczoł z warunkami panującymi w konkretnym regionie. Pszczoły najlepiej przewozić jesienią lub na przedwiośniu – gdy jeszcze nie latają, a na dworze utrzymują się dodatnie temperatury.

ROŚLINY MIODODAJNE

W pobliżu pasieki warto uprawiać rośliny miododajne. Do najbardziej cenionych przez pszczelarzy należą: mniszek lekarski, koniczyzna (i wiele innych gatunków na nawóz zielony), chaber, blawatek, lipy, wierzby, robinie akacjowe, leszczyny, ozdobne rośliny kwitnące, drzewa i krzewy owocowe, rzepak, gorczyca, wrzosa i nawłóć. ●

ADOBESTOCK 102